

חלק א' / סיפור נתינה

"היא ירדה בדרכה אל חנות המכולת, לקנות גבינה, חלב וביצים.
באמצע הדרך היא חייכה אל זר ברחוב, שנראה לה עצוב.
נדמה שהחיוך גרם לו להרגיש יותר טוב.
הוא נזכר בטוב ליבו של חבר, בעבר,
וכשהגיע אל ביתו הוא כתב לו מכתב מלא תודה.
החבר היה כה מרוצה ממכתב התודה,
עד שהשאיר טיפ שמן בסוף הארוחה שאכל במסעדה.
המלצרית, מופתעת ושמחה מגודלו של הטיפ,
נתנה חלק ממנו לקבצן שישב לקבץ נדבות ברחוב.
האיש ברחוב, עזוב ומלוכלך, היה כה מלא תודה –
במשך יומיים הוא לא אכל דבר, היה לו קר והוא הרגיש לבד.
אחרי שסיים את ארוחת הערב שלו,
שקנה בכספה של אותה מלצרית חביבה,
הוא הלך אל חדרו האפלולי והמלוכלך.
הוא לא ידע באותו הרגע,
שהוא עלול שלא לראות את יום המחר.
בדרכו לביתו, הוא אסף כלבלבון רועד ועזוב,
ולקח אותו לחדרו כדי שיוכל להתחמם.
הכלבלב היה אסיר תודה, להיות תחת קורת גג כשבחוץ יורד הגשם וקר.
אותו לילה, פרצה בחדר דליקה ואיימה לשרוף את כל הבניין.
הכלב התעורר מן המהומה, ונבח נביחות רמות מלאות אזהרה.
הוא נבח עד שהעיר את כל הבניין ובכך הציל את כולם מכל פגע.
אחת מאותם תושבי הבניין היתה אותה בחורה אלמונית,
שלקראת אדם זר היא שלחה מבטה עם חיוך של חוס, אהבה וסימפטיה,
שלא עלה לה דבר.
וכך העולם מסתובב ועובד,
מה שתשלח – יחזור אליך בסוף הסיבוב,
כי כולנו קשורים, והכל אחד,
ואם אתה מחפש אהבה,
כדאי שקודם כל,
תתן אותה."

נפתח דיון:

- מהי "נדבת הלב" בעיניכם? לדעתכם היא מתבטאת בקטע שקראנו?
 - לדעתכם זה רצוי ואף חובה להתשמש בנדבת הלב שלנו? (לחייך לאחרים, להתנדב, לעזור לאנשים שנקלעו למצוקה, בלי שמוטלת עלי החובה לעשות זאת)
 - אתם חושבים שאם תתנו מעצמכם לכלל זה באמת יחזור אליכם? אם כן, למה?
- ~אנו לומדים מהסיפור והדיון שחשוב לתת ואף רצוי, גם אם אנו לא רואים את התמורה שאנו מקבלים על כך. נדבת הלב יכולה להתבטא בדברים הכי קטנים, כמו חיוך. ויכולה לשנות עולם ומלואו!

חלק ב' / עוגת הזמן שלי

כל תלמיד מקבל עוגת זמן (נספח א') וממלא את הזמן לפי מה שהוא עושה בפועל.

מספרים את משל האבנים הגדולות: ["האבנים הגדולות בחיינו" - משל בנושא ניצול זמן]

יום אחד הוזמן מרצה זקן בבית ספר למנהל ציבורי בצרפת (אחד המוסדות היוקרתיים ביותר באירופה כולה) לשאת הרצאה על הנושא "תכנון זמן יעיל" בפני קבוצה של 15 מנהלים בכירים בחברות הגדולות ביותר בארה"ב. ההרצאה הייתה אחת מתוך חמש הרצאות ביום עיון שאורגן במיוחד עבורם. למרצה הוקצתה רק שעה אחת כדי להעביר את החומר.

בעמדו לפני חברי קבוצת האליטה המנהלית הזו, שהיו מוכנים לרשום כל מילה שתצא מפי המומחה המפורסם, העביר המרצה הזקן את מבטו ביניהם, אחד אחד, באיטיות, ולאחר מכן אמר: "אני עומדים לערוך ניסוי".

מתחת לשולחן שהפריד בינו לבין מאזיניו הוציא המרצה מיכל זכוכית גדול והניחו בעדינות לפניו. אחר כך הוציא מתחת לשולחן כתריסר אבנים, כל אחת בגודל של כדור טניס, והניחו בעדינות, אחת אחת, בתוך המיכל. כאשר התמלא המיכל לגמרי ולא ניתן היה להוסיף עוד אבן אחת, הרים המרצה את מבטו באיטיות אל תלמידיו ושאל: "האם מלא המיכל?". כולם השיבו "אכן".

המרצה המתין מספר שניות והוסיף: "האמנם?".

ואז שוב התכופף והוציא מתחת לשולחן כלי מלא אבני חצץ. בקפדנות שפך את החצץ מעל לאבנים הגדולות עד שירדו לתחתית המיכל. שוב הרים המרצה הזקן את מבטו אל הקהל ושאל: "האם המיכל מלא?". עתה החלו להבין מאזיניו המבריקים את כוונתו. אחד מהם השיב: "כנראה שלא". "נכון", ענה המרצה הזקן.

חזר והתכופף והפעם הוציא ממת לשולחן סיר מלא בחול. בתשומת לב שפך את החול אל תוך המיכל. החול מילא את החלל בין האבנים הגדולות ובין החצץ. פעם נוספת שאל המרצה את תלמידיו: "האם מלא המיכל?". הפעם, ללא היסוס ובמקהלה, השיבו התלמידים המחוננים: "לא". "נכון", השיב להם המרצה הזקן. וכפי שציפו תלמידיו רבי היוקרה והעוצמה, הוא נטל את כד המים שעמד על השולחן ומילא בהם את המיכל עד לשפתו. המרצה הזקן הרים את מבטו לקהל ושאל: "איזו אמת גדולה יכולים אנו ללמוד מניסוי זה?".

בחושבו על נושא ההרצאה השיב אחד הנועזים והזריזים שבין המאזינים: "אני למדים שכל שהיומן שלנו נראה לנו גדוש בהתחייבויות, אם באמת מתאמצים תמיד ניתן להוסיף עוד פגישות ועוד מטלות".

"לא", השיב המרצה הזקן. "האמת הגדולה שמוכיח לנו הניסוי היא זו: אם לא מכניסים למיכל קודם כל את האבנים הגדולות, לעולם לא נוכל להכניס את כולם אחר כך". דממה עמוקה השתררה באולם, כאשר כל אחד מנסה לתפוס את מלוא המשמעות של דברי המרצה.

הזקן התבונן בשומעיו ואמר: "מהן האבנים הגדולות בחייכם? בריאותכם? המשפחה? ידידכם? הגשמת חלומותיכם? לעשות מה שאתם באמת אוהבים? להילחם למען מטרה נעלה? להינפש? לקחת זמן לעצמכם? משהו אחר?".

מה שחייבים לזכור הוא שחשוב ביותר להכניס קודם כל את האבנים הגדולות בחיינו, כי אם לא נעשה זאת, אני עלולים לפספס את החיים. אם ניתן עדיפות לדברים הקטנים יתמלאו החיים בדברים הקטנים ולא יישאר די מהזמן היקר שלנו כדי להשיג את הדברים החשובים בחיים. משום כך לעולם אל תשכחו לשאול את עצמכם את השאלה: "מהן האבנים הגדולות בחיי? וכאשר תזהו אותן, תכניסו אותן ראשונות למיכל החיים שלכם".

שואלים -

נשאר לכם חודש אחד לחיות, איך תיראה עכשיו העוגה שלכם? (מחלקים עוד פעם נספח א')

חלק ג' / בנק הזמן

תארו לעצמכם, שיש בנק המזכה אתכם בכל בוקר בסכום של 86,400 ש"ח היתרה אינה עוברת מיום ליום. בכל לילה, כל סכום של הוצאתם במשך היום נמחק. מה הייתם עושים? מוציאים כל שקל כמובן. לכל אחד מאתנו בנק שכזה.

שם הבנק : ז מ נ

בכל בוקר אנו מזוכים ב- 86,400 שניות. בכל לילה מה שלא נוצל לטובה, הולך לאיבוד. היתרה אינה עוברת ליום שלמחרת. אין אובדרפט. בכל יום, נפתח החשבון מחדש. בכל לילה, מה שנותר נמחק. אם לא השתמשתם במה שהיה בחשבון- ההפסד כולו שלכם. אי אפשר לחזור אחורה. גם אי אפשר למשוך כנגד המחר. מוכרחים לחיות בהווה, על חשבון הזמן שניתן לנו בכל יום.

השקיעו את זמנכם, על מנת להשיג ממנו את מירב הבריאות, האושר וההצלחה בעתיד. השעון מתקתק, נצלו את הזמן, היום!

על מנת להבין מהו ערכה של שנה אחת- שאלו תלמיד שנשאר כיתה.

על מנת להבין מהו ערכו של חודש אחד- שאלו אמא שילדה פג

על מנת להבין מהו ערכו של שבוע אחד- שאלו עורך של עיתון שבועי.

על מנת להבין מהו ערכה של שעה אחת- שאלו אוהבים המחכים לפגישה.

על מנת להבין מהו ערכה של דקה אחת- שאלו את האדם שפספס רכבת.

על מנת להבין מהו ערכה של שניה אחת- שאלו את האדם שניצל מתאונת דרכים.

על מנת להבין מהו ערכה של אלפית השניה- שאלו את הספורטאי שזכה במדליית כסף.

תבינו מהו ערכו של כל רגע ותוקירו אותו יותר, אם חלקתם אותו עם אדם מיוחד,

אדם יקר, זכרו שהזמן אינו ממתין לשום אדם.

האתמול הוא היסטוריה. המחר אינו ידוע.

היום הוא מתנה. וכדי להוכיח לכם תבדקו איך קוראים להווה באנגלית! (PRESENT)

חלק ד' / סה"כ 5 שניות

סא"ל עמנואל יהודה מורנו נפל בפעילות מבצעית באזור בעל-בק בלבנון, בסופו של מלחמת לבנון השנייה. בשבת קודש פרשת "ראה" כ"ה מנחם אב התשס"ו איש של עשיה רבה ומיעוט בדיבור, חבר אמיתי ואוהב אדם, איש אמונה שמחובר לעם ישראל ברבדים העמוקים שלה. עמנואל הי"ד ניה איש של אמת וענווה.

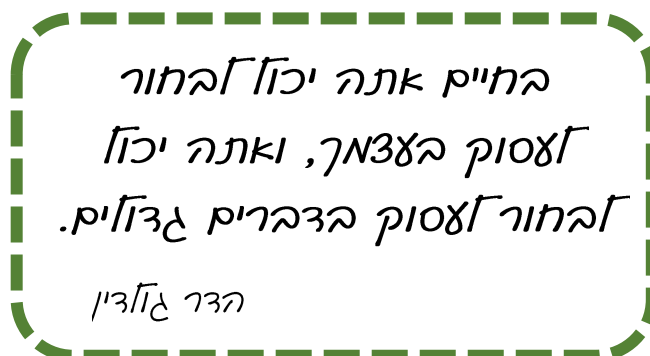
"ברצוני לשתף אתכם בשיחה שהייתה לי ביום שישי, מספר שעות לפני שעלינו למסוק. זה תוכן הדברים. כיוון שאיני זוכר את הדברים מילה במילה. ישבתי עם עמנואל ודברנו על כל מיני מקרים שונים שיכולים לקרות לנו, ומה נעשה בכל אחד מהמקרים. בעקבות תקרית המסוק המצערת שקרתה שבועיים לפני כן, בה נורה טיל על מסוק ונהרגו בו 5 חיילים, נוצר איזה חשש מהטיסה במסוקים מעל לבנון. בעקבות כך שאל אותי עמנואל שאלה: "מה אתה עושה במידה וחס וחלילה המסוק שלנו חוטף טיל, ונשארו לך 5 שניות לחיות עד ההתרסקות?" "לא יודע. אני משער שאהיה מאוד עצוב ומפוחד. אעצום את העיניים ואחכה שזה ייגמר כמה שיותר מהר". עמנואל חשב רגע ואמר: "מה שאני אעשה, וזה גם מה שאתה צריך לעשות זה להגיד 'שמע ישראל'..."

הסתכלתי עליו ואמרתי לו "בסדר, אז תגיד שמע ישראל... מה זה יתן לך? הרי בכל זאת שנייה אחרי כן המסוק יתרסק וכולנו נמות." "אז הוא ענה לי משפט שעד עכשיו מלווה אותי ואני מאמין שהוא ימשיך ללוות אותי כל חיי:

"אם לאדם נשארות חמש שניות לחיות ועדיין יש בשניות האלו משמעות לחייו ושאיפה למה שאחריהם, משמע, לכל החיים שלו יש משמעות. אך אם, לעומת זאת, לאדם נשארו 5 שניות, ואיננו מבין את חשיבות השניות הללו, אז כנראה אין משמעות לכל החיים שלו. כי אנחנו לא חיים בשביל לספק את היצרים או להנות ולחיות את הרגע, אלא החיים הם שלב נוסף בדרך לעולם הבא".

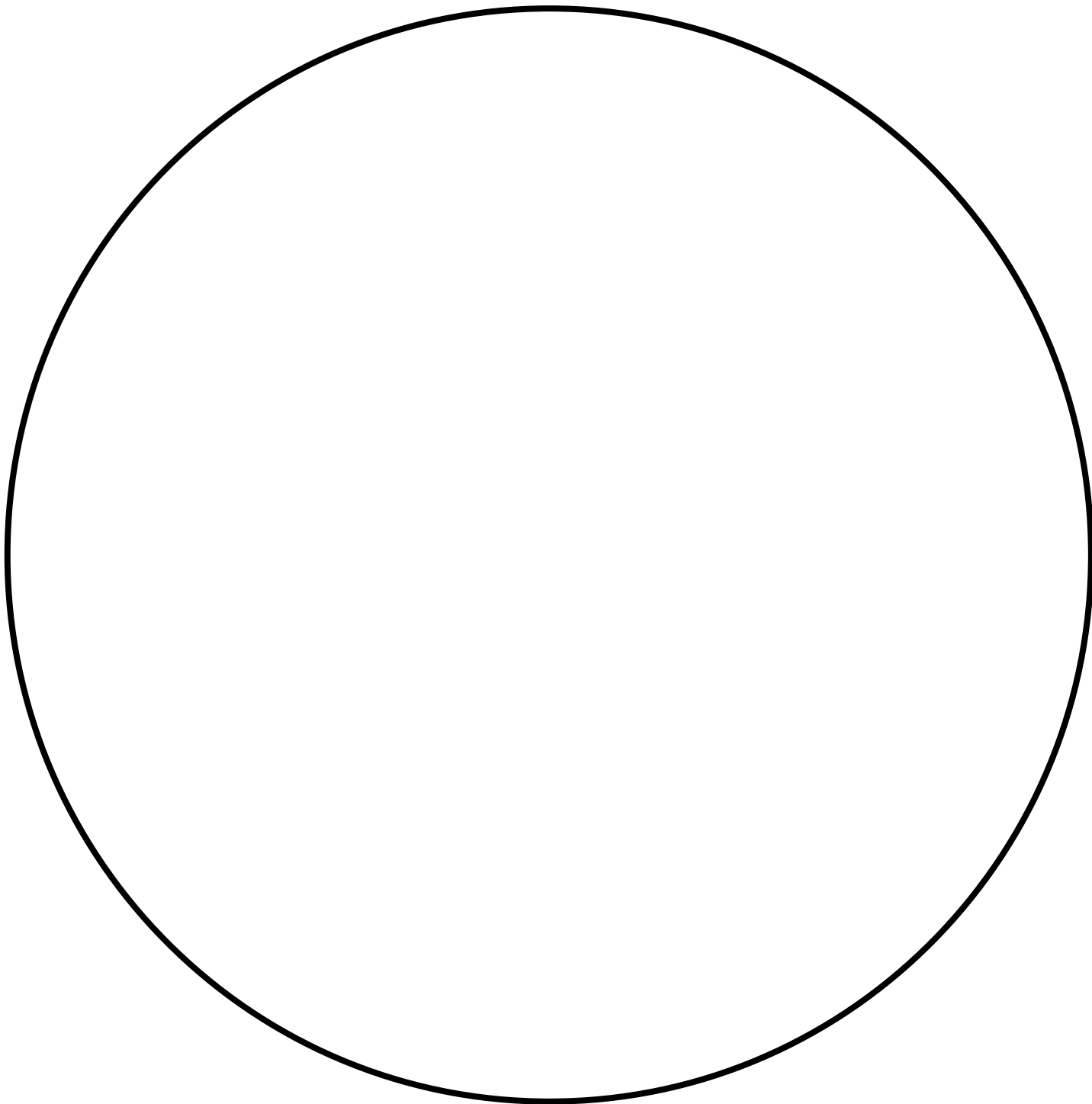
חלק ה' / ציפור

חלוקת נספח ב'

נספח א' / עוגת הזמן שלי

חלקו את היממה שלכם לפי מה שאתם עושים!

רעיונות:

אילון | אכילס | ספורט | אימונים | חברים | טלפון | מחשב |
טלויזיה | אצטר | אשח

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין

בחיים אתה יכול אהור
אסוק בעצמך, ואתה יכול
אהור אסוק בהרים גדולים.

הזר גלדין